

Ελκθεῖς φουσητῆρ, καταδύων μετ' ἀπεριγράπτου ταχυτήτος καὶ δυνάμεως εἰς μέγιστον βάθος καὶ σύρων μεθ' ἐκυτοῦ τὸ σχοινίον ἐφ' οὗ τὸ τόξον ἦν προσδεμένον, καὶ ἀναδύων ἀπώτατα, ἀνέτρεπε πολλάκις τὸ πλοῖον. Νεωστὶ ὁμοῦ, κατὰ τὴν συμβουλὴν τοῦ διαστήμου τοξικολόγου Christison, ἐφαρμόζουσι τόξα, ἅτινα ὑπεράνω τῆς αἰχμῆς φέρουσι φιάλην πλήρη ὑδροκυανικοῦ ὀξέος, ἥτις εἰσπερχομένη εἰς τὸ τραῦμα ῥήγνυται, καὶ οὕτως ἐκχεῖται τὸ ὑδροκυανικὸν ὀξύ καὶ μίγνυται μετὰ τοῦ αἵματος. Ὁ τοξευθεὶς φουσητῆρ καταδύει μὲν ἀλλ' ἀνέρχεται παραχρῆμα παραλελυμένος ἐκ τοῦ βάθους τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ἐπιφάνειαν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ὅπου ἐτρώθη· οὕτως εὐκόλως ἀποκτείνεται ὁ φουσητῆρ ὑπὸ τῶν ὠπλισμένων ναυτῶν. Δύο οὐγγίαι ὑδροκυανικοῦ ὀξέος ἀρκοῦσι δι' ἐκάστην ἀλυσίν. Οὕτω λοιπὸν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ δηλητηρίου τούτου εἰς τὴν ἀλυσίν τῶν φουσητῆρων μέγιστην ἔχει σημασίαν, ὅτε προφυλάττουσα τοὺς ἀλυσεῖς ἀπὸ τοῦ προεκτεθέντος κινδύνου.

ΛΑΝΔΕΡΕΡ.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

— 000 —

Καὶ ἕτερος καθηγητῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, ὁ Σπυρίδων Πήλικας, ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις, ὅπου εἶχε μεταβῆ χάριν τῆς πασχούσης αὐτοῦ υγείας.

Ὁ Σπυρίδων Πήλικας ἦτο ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων καθηγητῶν, εὐδοκίμως διδάσκας τὸ ποινικὸν Δίκαιον ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Πανεπιστημίου. Εἰ καὶ ἀρῆκε κενὸν δυσπλήρωτον, ἡμεῖς ὁμοῦς θρηνοῦμεν τὸν ἄνδρα, οὐχὶ τὸσον διὰ τὴν παιδείαν, ἀλλὰ διὰ τὴν χρηστότητα τῶν ἡθῶν, τὴν μετριοπάθειαν, τὴν εὐσυνειδησίαν, τὴν ἀδόλον φιλοπατρίαν, ἐνὶ λόγῳ τὴν ἀρετὴν, τὴν ὁποίαν σπανίως ἀπαντῶμεν σήμερον ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι συνημμένην τῇ ἐπιστήμῃ, καὶ τῆς ὁποίας αὐτὸς ἔδωκε δείγματα καὶ ὅτε διετέλεσεν ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης. Διὰ τοῦτο πρὸ πάντων κοινὴν συμφορὰν θεωροῦμεν τὸν πρόωρον θάνατον αὐτοῦ. Ἡ πατρίς ἀπώλεσε καὶ ἄριστον καθηγητὴν, οὐ μόνον λέγοντα ἀλλὰ καὶ πράττοντα, καὶ ἄριστον πολίτην.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— 000 —

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ. Ὁ ἐν Παρισίοις διδασκθεὶς τὴν ἱατρικὴν καὶ πρὸ τινῶν ἐτῶν διαμένων ἐν Ἀθήναις ἡμέτερος συμπολίτης Κ. Π. Καλλιθεοφάνης, ἀναγγέλλει τὴν ἐκδοσιν περιοδικοῦ συγγράμματος τῶν ἱατρικῶν

ἐπιστημῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἰπποκράτης. Τὸν περιοδικὸν τύπον ἀείποτε ἡγαπήσαμεν καὶ ὑπεστηρίξαμεν, διότι αὐτὸς φωτίζει τοὺς λαοὺς πλέον καὶ τῶν σχολείων καὶ τῶν πανεπιστημίων. Ἐπειδὴ, ὡς πολλάκις εἶπομεν, δὲν ἔχουσιν ὅλοι καιρὸν οὔτε πόρους ὅπως συχνάζωσιν εἰς τὰ ἐκπαιδευτήρια, ἀναγινώσκοντες καὶ ἐν αὐταῖς αὐτῶν ταῖς πενιχραῖς καλύβαις τὰ περιοδικῶς ἐκδιδόμενα, μανθάνουσι καὶ διδάσκονται. Τοιαύτην ὠφελειαν προσδοκῶμεν καὶ παρὰ τοῦ Ἰπποκράτους, καθόσον μάλιστα ἐλπίζομεν ὅτι, διευθυντὴν ἔχων πεπαιδευμένον, θέλει συντάττεται εὐδοκίμως· ἀλλ' ἀρκεῖ μόνη ἡ παιδεία καὶ ἡ εὐδόκιμος σύνταξις; Ὁ Κοραῖς ἦτο καὶ σοφός, καὶ φιλόπονος, καὶ φίλος ἄκρος πρὸ πάντων τῆς πατρίδος, συντελέσας τὰ μέγιστα εἰς τὴν παρ' ἡμῖν ἀναγέννησιν τοῦ ἐλευθέρου φρονήματος διὰ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ· ἀλλ' ἄνευ τῆς θαφίλου καὶ συντόνου συνδρομῆς τῆς Ζωσιμαίας ἀδελφότητος, θὰ ἔβλεπον τὸ φῶς αἱ τόσον κοινωφελεῖς συγγραφαί του; Ὁ ἀπέθνησκε, δὲν λέγομεν ἀκατονόμαστος, ἀλλ' ὡς εἰς τῶν πολλῶν λογίων. Καλὸς λοιπὸν καὶ ὁ Ἰπποκράτης, καλὸς καὶ ὁ συντάκτης αὐτοῦ, ὡς καλὴ ἦτο καὶ ἡ Ἱατρικὴ Μελίσσα, καὶ ἄλλα ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει περιοδικά, ὡς καλὰ εἶναι τὰ πονήματα τοῦ Κοντογόνη καὶ Κουμανούδη, τοῦ Ραγκαβῆ καὶ Σούτσου, τοῦ Παπαζήρη, τοῦ Παναγιώτου καὶ Φραγκοῦ, καὶ πολλῶν ἄλλων, ἅτινα ὁμοῦς διὰ τὴν χρηματικὴν τῶν συγγραμμάτων ἐνδειαν, τὴν ἀδιακρισίαν πολλῶν συνδρομητῶν καὶ τὴν ἀναληγισίαν τῶν δυναμένων μὲν νὰ συνδράμωσιν, ἀλλ' ἐρήμερον μόνον ἐπίδειξιν ἐπιδιωκόντων, κείνται χειρόγραφα καὶ σκωληκόφρωτα εἰς τὰ ἐσθλὰ κεκοινασμένων κιβωτίων. Εὐρυτῆς τις φίλος μου, ἐκδοὺς μὲν ἄλλοτε ὠφελιμώτατα συγγράμματα, κενώσας δὲ διὰ τοῦτο τὸ ἰσχνὸν βελάντιόν του, προέτρεπε τοὺς ἀρχιερεῖς τῆς ἱερᾶς Συνόδου νὰ μεταβάλωσι τὸ κείμενον τοῦ ἀφορισμοῦ, καὶ ἀντὶ « κληρονομήσεων τὴν λέπραν τοῦ Γιεζῆ καὶ τὴν ἀγχόνην τοῦ Ἰούδα », καὶ τῆς ἄλλης σωρείας τῶν ἀναθεμάτων, νὰ περιορισθῶσιν εἰς ἓν καὶ μόνον ἀλλὰ δραστηκώτατον, τὸ ἐξῆς: « Γεννηθήτωσαν ἐν Ἑλλάδι ἐκδόται συγγραμμάτων! » Εὐχόμεθα ἐκ μέσης ψυχῆς τῷ Ἰπποκράτῃ νὰ καταβάλῃ αὐτὸς διὰ δραστηριωτέρου τινὸς ἀντιφαρμάκου τὴν ἀρὰν ταύτην, ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ὁποίας ἡμεῖς πρὸ ἐτῶν στενάζομεν.

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ. Τὸν ἰσὺνιον μῆνα ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ Παρθεναγωγείου τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας, διαρκέσασαι ἡμέρας δεκαπέντε. Ἐκ τῆς ἐκθέσεως δὲ τοῦ μέλους τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας Κ. Α. Μελά μανθάνομεν ὅτι 318 μαθηταὶ παρουσιάσθησαν ἵνα ἐξετασθῶσιν. Ἐπρωτεύσθησαν δὲ 202, ἐξ ὧν 64 ἐκ τῶν ἐνδικοιτωμένων ἐν αὐτῷ τῷ Παρθεναγωγείῳ καὶ 138 ἐκ τῶν ἐξωθεν φοιτῶντων κορασίων. Πρίστευσαν δὲ 16 ἐσωτερικαὶ καὶ 20 ἐξωτερικαί, 27 δὲ ἀποπερατώσασαι τὰς σπουδὰς τῶν ἀπελύθησαν ὡς τελειοδιδασκοί.

Ἀλλὰ τὸ σημαντικώτερον, κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ Κ. Μελά, εἶναι ἡ ἐπιμέλεια ἥτις κατεβλήθη ὑπὲρ τῆς διαπλάσεως τοῦ ἡθους τῶν κορασίων, καὶ αἱ